

בר־ענן. עבודתי התייחסה להזרעה רא־שונה בלבד. המלטות ספטמבר מבטיחות תקר פות חליבה מתמידות ובסיכום שנתי הן טר בות. שיא יומי לא קובע. תכניתי היא: הרע במיעוטו. על ידי הקדמת עונת ההזרעה לדצמבר תדחנה פחות מבכירות לעונות פחות נוחות. מצב ההתעברות דוחה ממילא שנה שנה הרבעתן של פרות רבות לעונה הבאה. עגלה שנולדה בינואר אין להזריעה במאי, אף שגילה מרשה זאת; גם היא וגם עגלתה תמלטנה בעונה לא נוחה.

יש להשתדל לרכז את המלטות המבכירות לספטמבר—נובמבר.

בדברי על „זירוז“ התכוונתי להשגחה אינדיבידואלית, כדברי בוקרי אשדות.

אני מאמין, כי תכנית זו תוכל לעזור במידה רבה.

המבלבה״ד שמואל גזית

של 6 שנים היו בדיוק אחרי הרבעה, והק־שישות היו אז יבשות״).

אחרי חקירת בר־ענן נתערער בטחוני בצדקת דחיית ההרבעות. השאלה העקרית של יום עיון זה הוא: מה לעשות בעגלות ילידות הסתיו? יש להזריען ראשונה, לדע־תי, גם במאי במקרה שהן מפותחות. עגלה שתמלט במרץ בכל זאת תשלם במידה רבה את החזקתה. אני אפילו מצדד בהמלטות אר־גוסט.

אפרים. החורף שלנו הוא בעצם קיץ. בהשוואה לאקלים אירופה. אפילו בהולנד הפרות הטובות ממליטות באוקטובר. אבל אפילו פרות של 10,000 ליטר ראיתי שלא קיבלו כל מ״מ בשנה שניה לגידולן, כי אם תחמיץ טוב ושחת משובחת. פרה שמנה רצויה, עגלה שמנה — לא. נצטרך שוב להגיע לשתי רמות של מחירים בחלב: מחירי חורף ומחירי קיץ.

### משהו חדש בענין המאסטיטיס

בעתון „פארמר“, היוצא בסנט־פאול (ארה״ב) פורסמה רשימה הפותחת במלים אלה: „באחד הימים, בחורף האחרון, נכנס ואנדום ג׳ופ, אכר במדינת מינסיסוטה, לרפתו, הסתכל בפרתו „מזל“ ונתרשם שלא כשמה כן היא. „מזל“ המליטה ונתגלה שאחד הרבעים של העטין נגוע קשה במאסטיטיס. כעבור 24 שעות נאטמו יתר הרבעים של העטין, מודבקים במחלה הנ״ל. נתעורר חשש שהאכר והעגלה לא יהנו עוד מהחלב של „מזל“. אולם, כחמש דקות לאחר שהרופא הוטרנרי הזריק „נוזל זך כמים“ לתוך צוארה של הפרה החולה, התחיל העטין הנגוע לטפטף טיפות חלב. מיד ניגש האכר לחליבה והריק מהעטין את כל החלב הקרוש והכמיך. אחר כך נשטף העטין בתכשיר אנטיביוטי וכעבור ימים אחדים נצטרפה „מזל“ לשורת הפרות הבריאות שבעדר״.

עד כאן סיפור המעשה במשקו של ג׳ופ ובהמשך הרשימה מוסברת שיטת ריפוי זה. הרופא הזריק לפרה החולה את האוקסיטוצין; זהו ההורמון המעורר את „הורדת־החלב“, שכרגיל הוא מופרש על ידי הפרה עצמה מבלוטת יתרת־המוח כתגובה לגירוי שלפני החליבה. ההורמון המוזרק בידי אדם פועל בדומה להורמון הטבעי וכאילו „פותח“ ארובות העטין ומזרז את הרקת העטין מהחלב הנגוע הקרוש ואחרי זה אפשרית החדרת התרופות (אנטיביוטיות) לכל „פינות“ העטין שהיה קודם לכן אטום ומלא חלאת המאסטיטיס. בעזרת זריקת האוקסיטוצין נתאפשרה כאילו „חליבת“ המאסטיטיס חוצה לעטין.

במקרה של דלקת עטין נוהגים, לפי עצת הרופאים, לחלוב תכופות, ואמנם, בהרבה מקרים שב העטין לאיתנו לאחר טיפול זה; אולם במקרים המורים יותר הרי מוטב לדעת ד״ר שיפר, וטרנר חוקר באוניברסיטה של מיננסוטה, להיזקק לזריקת אוקסיטוצין ולאחר הרקת העטין, לדאוג לריפוי ושיטות בתכשירים אנטיביוטיים.